కామెడీ కథ

ఎంతసేపు బుర్ర బద్దలు కొట్టుకున్నా ఈ సమస్యకు పరిష్కారం దొరకడం లేదు. దొరక్కపోవడానికిదేదో అంతర్జాతీయ సమస్య కాదు. నా పెళ్ళి సమస్య.

అహా నా పెళ్ళంట

అమ్మాయికయితే పెళ్ళి సమస్యగానీ నీకేం రోగం అనుకోవచ్చును. కానీ సుబ్బులితో పెళ్ళంటేనే నాకు పెద్ద సమస్యగా తయారయ్యింది.

సుబ్బులు ఎవరో కాదు నా మేనమామ కూతురే.

మా కుటుంబం, వాళ్ళ కుటుంబం కలిసి ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించేసారు సుబ్బులితో నా పెళ్ళి జరగాలని.

ఇదంతా నా యిష్టాయిష్టాలతో ప్రమేయం లేకుండానే జరిగిపోయింది.

అమ్మకి, నాన్నకి సుబ్బులంటే ఎంతో యిష్టం.

అందుకే మా యింటిలో ఎప్పుడూ కోతిలా గెంతుతూ వుంటుంది.

మామయ్యకి ఈ కోతితోపాటు మరో రెండు కొండముచ్చులున్నాయి. వాళ్ళకి చెల్లెలంటే ప్రాణం. ఒక్కర్తే కూతురు కావడంతో అత్తా, మామయ్యలు ఎంతో గారాబంగా పెంచడం, అన్నలు దానికి సై అనడంతో సుబ్బులికి ఒళ్ళంతా గర్వం పెరిగిపోయింది. నన్నసలు కేర్ చెయ్యదు. 'నువ్వేంటి పెద్ద..' అన్నట్టుంటుంది.

అందుకే నాకు సుబ్బులంటే మంట. దానికి పై నుంచి కిందవరకు అంతా పొగరే. పెళ్ళయితే నాతో కాపురం చేస్తుందా అనేది కూడా అనుమానమే. నేను తప్ప మా యింట్లోను, వాళ్ళింట్లోను కూడా అంతా నెత్తికెక్కించుకునే వాళ్ళే.

అందుకే అది పెంకి ఘటంలా తయారయ్యింది.

ఏదో వంక పెట్టి పెళ్ళి చేసుకోకుండా వుందామా అంటే కుదిరే పరిస్థితి కాదు. పోనీ అందంగా లేదని అందామా అంటే అదీ కాదు. ఏ మాటకామాటే చెప్పుకోవాలి మా సుబ్బులు చాలా అందంగా ఉంటుంది. ఇంట్లో ఎప్పుడూ ఆ గడ్డీ, ఈ గడ్డీ తింటూవుంటుందేమో బొద్దుగా, ముద్దుగా వుంటుంది.

నాకంటే సుబ్బులే బాగుంటుంది. దాని గర్వానికి అదీ ఓ కారణమే. అంతేకాదు. దానికంటే నేను బాగుండనని చిన్నచూపు కూడా వుంది.

ఓసారి సుబ్బులు, దాని ఫ్రెండూ మా యింటి కొచ్చారు. అప్పుడు నేను నా గదిలో వున్నాను. వాళ్ళిద్దరూ హాల్లో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. మామయ్య యింటికీ, మా యింటికీ రెండు వీధులే అడ్డం. అందుకే ఎప్పుడు చెంగుచెంగుమంటూ రెండిళ్ళ మధ్య గెంతుతూ వుంటుంది.

''ఏవే సుబ్బులూ! మీ బావనేకదా నువ్వు పెళ్ళి చేసుకునేది. అతన్ని బాగా ప్రేమించేస్తున్నావా? అయినా నీ అంత బాగుండడు కదే నీకెలా నచ్చాడు''

''బావతో ప్రేమేమిటే నా బొంద. అసలు బావల్ని పెళ్ళి చేసుకుంటే లైఫ్‌లో థ్రిల్లేముంటుంది చెప్పు. చిన్నప్పట్నించీ చూస్తున్న ముఖాలే కదా. కానీ నాకు తప్పదే. మా అత్తయ్యకు నేనంటే ప్రాణం. నన్నే కోడలిగా చేసుకోవాలనుకుంటుంది. అయినా మా బావను నేను కాకపోతే ఎవరు చేసుకుంటారు చెప్పు. పోనీ ఎవరైనా ఎగరేసుకు పోతారా అంటే అంత సీను లేదు. మరి నాకు తప్పుతుందా'' అంటూ పెద్ద ఆరిందాలా చెపుతుంది సుబ్బులు.

నాకు అరికాలి మంట నెత్తికెక్కింది. నామీద అలాంటి అభిప్రాయమున్న ఆడదాన్ని పెళ్ళాడి నేను సుఖపడగలనా. అప్పుడే నిర్ణయించేసుకున్నాను సుబ్బుల్ని పెళ్ళి చేసుకోకూడదని.

అప్పటికీ బయటకొచ్చి అడిగేను, ఆమె ఫ్రెండ్ వెళ్ళిం తర్వాత.

''అంత యిష్టంలేని దానికి నన్నే పెళ్ళాడతానని చెప్పడమెందుకు మానుకోవచ్చుగా'' అని.

''ఎవరో ముక్కూముఖం తెలీని దగుల్బాజీని కట్టుకునేకంటే ఎలావున్నా తెలిసిన నువ్వే బెటరని చేసుకుందామనుకుంటున్నాను. బావే మొగుడయితే అణిగిమణిగి వుంటాడని మా ఫ్రెండు వాళ్ళ బామ్మ చెప్పిందిలే'' అంది చక్రాల్లాంటి కళ్ళు తిప్పుతూ.

మా సుబ్బుల్ని చంపెయ్యాలన్నంత కోపం వచ్చింది. కానీ ఏం చెయ్యలేని నిస్సహాయుణ్ణి.

అయితే పెద్ద గొప్పగా మాత్రం మా అమ్మతో ''నిన్ను చూడకుండా నేనుండలేనత్తా. బావని పెళ్ళి చేసుకుంటే నీతోనే వుండొచ్చని మా యింట్లో గట్టిగా చెప్పేసాను. బావను తప్ప ఎవర్నీ చేసుకోనని'' అంది.

ఆ మాటలకు మా అమ్మయితే సుబ్బులే ఈ యింటి కోడలని తీర్మానించేసింది. అమ్మకు నేనొక్కణ్ణే కొడుకుని కావడంతో బలిపశువును అవ్వడం తప్పలేదు.

కానీ చూస్తూ చూస్తూ సుబ్బుల్ని పెళ్ళాడా లంటే ఒక ప్రక్క భయంగానే వుంది.

అందుకే గట్టిగా నిర్ణయించుకున్నాను సుబ్బుల్ని పెళ్ళి చేసుకోకూడదని. అయితే ఏం చెయ్యాలి.

ఎలాగోలా సుబ్బులి చేతో లేక మామయ్య చేతో యింట్లో చెప్పిస్తే తప్ప అమ్మా, నాన్నా నాకు వేరే పెళ్ళి చెయ్యడానికి ఒప్పుకోరు.

ఏం చెయ్యాలి?

ఏం చేస్తే ఈ పెళ్ళి తప్పుతుంది?

ఆలోచనలో పడ్డాను.

★ ★ ★

''మామయ్యా! ఈ ఉత్తరం నీకిలా రాయవలసి వస్తుందని కలలో కూడా అనుకోలేదు. కానీ నీకు, సుబ్బులికి నేను అన్యాయం చేయకూడదనుకుంటే అన్ని వివరాలు రాయాలి. ఈమధ్య నాకు నలతగా వుండటంతో డాక్టరు దగ్గరకి వెళ్ళాను. ఏవో మందులు రాసాడు. ఎన్ని వాడినా తగ్గకపోయేసరికి అన్ని రకాల పరీక్షలు చేయించమన్నాడు. అవి చేయించేసరికి ఒక భయంకరమైన నిజం బయటపడింది.

నాకు కేన్సర్! ఈ విషయం యింట్లో చెప్పలేదు. వాళ్ళకి తెలిస్తే బతకరు. నీ ఒక్కడికే చెబుతున్నాను. ఎందుకంటే సుబ్బులితో నా పెళ్ళి జరిగితే సుబ్బులి జీవితం అన్యాయమైపోతుంది. కాబట్టి సుబ్బులికి మంచి సంబంధం చూసి చెయ్యండి. మా యింట్లో ఏదో కారణం చెప్పండి. నాకంటే మంచి ఉద్యోగస్తుడనో, డబ్బున్నవాడనో లేక అందగాడనో... ఏదో చెప్పండి. ఈ రహస్యం సుబ్బులికి కూడా తెలియనివ్వొద్దు. నన్నే చేసుకోవాలనుకుంటుందేమో, విషయం తెలిస్తే తట్టుకోలేదు. మనిద్దరి మధ్యే ఈ రహస్యం ఉండాలి. ఉంటాను మరి'' అంటూ ఉత్తరం ముగించి మామయ్యకి పోస్ట్ చేసి ఊపిరి పీల్చుకున్నాను.

ఉత్తరం పోస్టు చేసి మూడు రోజులు... వారం రోజులు దాటినా మామయ్య యింటి నుంచి ఎటువంటి రెస్పాన్స్ లేదు. అయితే రోజుకి రెండు, మూడుసార్లు మా యింటికి, వాళ్ళింటికి తిరిగే సుబ్బులు మాత్రం రావడం మానేసింది. అలా ఎందుకు రావడం లేదో మా అమ్మకి అంతుబట్ట లేదు.

మేనకోడలు యింటికి రాకపోయేసరికి కారణం తెలియక మా అమ్మకు కాలూ చెయ్యి ఆడలేదు.

ఆ పిల్లకు ఏమయ్యిందో- అంటూ రోజుకి నాలు గైదుసార్లు అనుకునేది.

నాకర్థమైపోయింది మామయ్య రానివ్వడం

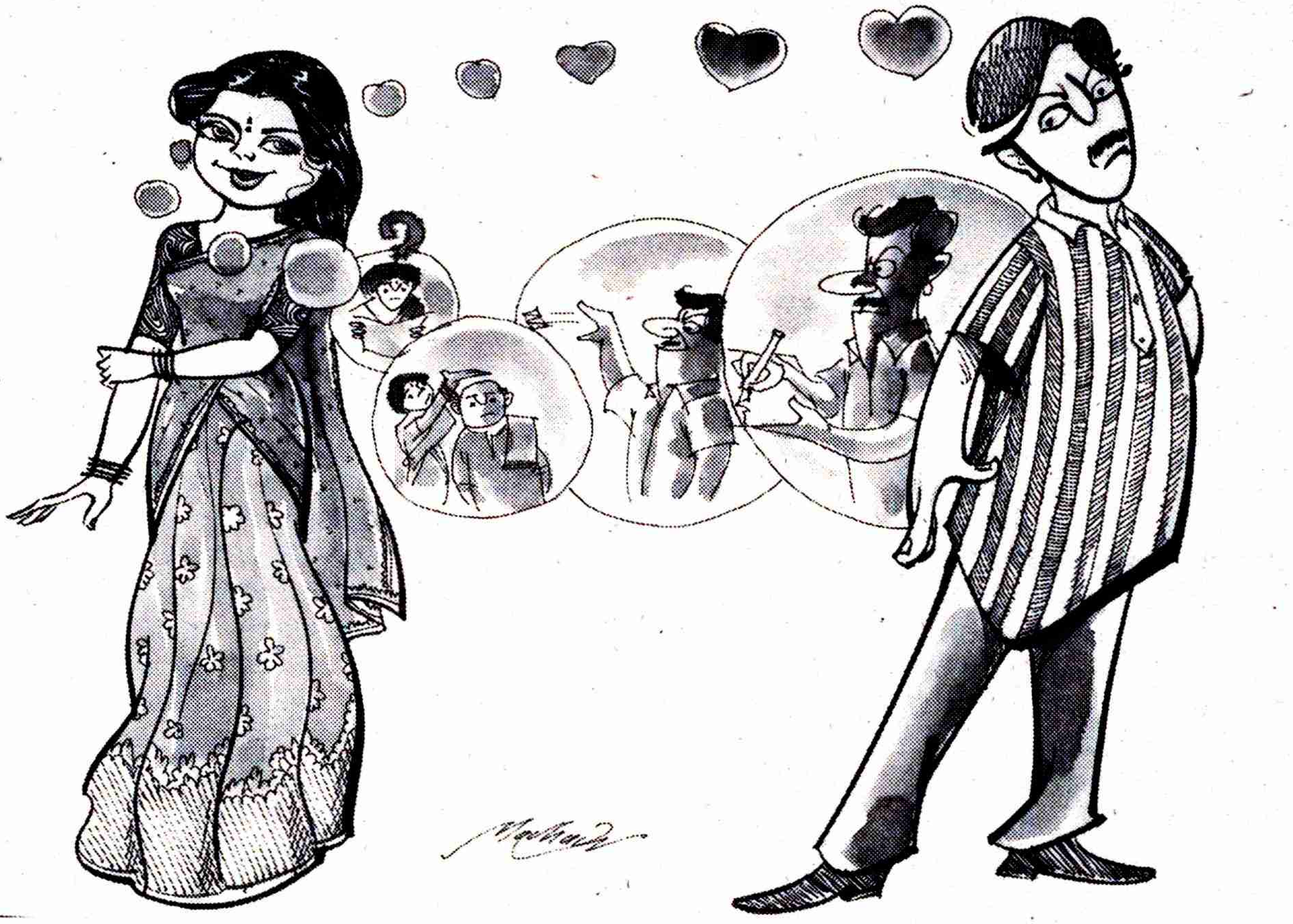

లేదని.

సుబ్బులు రాక ఆగిపోవడంతో నా ఆనందం అంతా యింతా కాదు.

హమ్మయ్య! సుబ్బులి గొడవ ఇలా అయినా లేకుండాపోతే బాగుండుననిపించింది.

ఓ రోజు అమ్మ ఇంక ఉండబట్టలేక మామయ్య యింటికి బయలుదేరింది. అప్పటికీ నేను వారించాను. అది రానప్పుడు నువ్వెళ్ళడమెందుకని. అయినా అమ్మ వినలేదు. సుబ్బులికేదైనా జ్వరమేమో అందుకని రావడం లేదని చూడ్డానికి బయలుదేరింది. అమ్మ వెళ్ళిందగ్గర్నుంచీ నాకు భయం పట్టుకుంది, అసలు రహస్యం ఎక్కడ బయటపడుతుందోనని. వెళ్ళిన గంటకే అమ్మ తిరిగొచ్చేసింది. ముఖం చూస్తే చాలా కోపంగా రుసరుసలాడుతూ వుంది.

అక్కడేదో జరిగింది. లేకపోతే అమ్మ అలా వుండదు.

''వెధవకి బుద్ధిలేకుండా పోయింది. అంతా మరిచిపోయినట్టున్నాడు. నాలుగు డబ్బులు సంపాదించేసరికి కళ్ళు నెత్తిమీదకొచ్చినట్లున్నాయి. నడిమంత్రపుసిరి'' అంటూ గట్టిగా అరిచింది.

''ఏం జరిగిందోయ్'' అడిగారు నాన్న.

''ఏం జరగడమేంటండీ సుబ్బులికి వేరే సంబంధం చూస్తున్నాడట మా తమ్ముడు. చిన్నప్పట్నించీ సుబ్బుల్ని మన కోడలిగా చేసుకుందామనుకున్నామా. దానికి వాడూ వంత పాడాడుగా. మరిప్పుడు వేరే సంబంధం చూడవలసిన అవసరమెందుకొచ్చింది''

''మీ తమ్ముణ్ణో, మరదల్ని అడగకపోయావా''

''వాళ్ళిద్దరూ లేరు ఏదో వూరెళ్ళారట. వుంటే కడిగేద్దును వాళ్ళని. ఇంట్లో సుబ్బులు ఒక్కర్తే వుంది. అది చెప్పింది తనకి వేరే సంబంధాలు చూస్తున్నారని. ఎవడో ఇంజనీరట. బావ గుమాస్తానే కదా మంచి సంబంధమని చూస్తున్నారట. ఇంక నేనక్కడ వుండలేక వచ్చేశాను. మనకేం తక్కువ. నా కొడుక్కి రాజాలాంటి సంబంధం చూసి చేస్తాను. అప్పుడుగాని వాడి తిక్క కుదరదు.''

అమ్మ తీసుకున్న నిర్ణయం నాకెంత ఆనందాన్ని కలిగించిందో చెప్పలేను.

సుబ్బులితో నా పెళ్ళి జరగదు అనే మాట నాకెంతో రిలీఫ్ నిచ్చింది.

నన్ను పెళ్ళి చేసుకుని నామీద, ఈ యింట్లోను పెత్తనం చెలాయించాలనుకున్న మా సుబ్బులి తిక్క కుదిరినందుకు నాకు మహా సంతోషంగా వుంది.

అమ్మ పట్టుదల గల మనిషి. నాకు సంబంధాలు చూడటం మొదలు పెట్టింది. సుబ్బుల్లాంటి లడ్డాకయితే మొగుడు దొరకడం కష్టంగాని నాకేం మగమహారాజుని. అనుకున్న వారం రోజులకే ఓ సంబంధం వచ్చింది అమ్మా, నాన్న, నేను వెళ్ళి చూసొచ్చాం. అమ్మాయి బాగానే వుంది (సుబ్బులంత కాదనుకోండి)

సుబ్బులు కానప్పుడు నాకెవరైనా ఒకటే ననుకుని గ్రీన్ సిగ్నల్ యిచ్చేసాను.

వారం రోజుల తర్వాత ఈ సంబంధం తీసుకొచ్చిన పెళ్ళిళ్ళ పేరయ్య మా యింటికొచ్చి అమ్మా నాన్నల మీద విరుచుకుపడ్డాడు.

''మీ అబ్బాయి రోగం దాచిపెట్టి నన్ను సంబంధాలు చూడమంటే ఎలాగండి. ఆ విషయం తెలిసి నామీదెంత మండి పడ్డారో తెలుసా? కొట్టినంత పనిచేసారు. మళ్ళీ యిలాంటి సంబంధాలు తెస్తే పోలీసు రిపోర్టు చేస్తామన్నారు''

ఆ మాటలకు మావాళ్ళకి మతిపోయింది.

''మా అబ్బాయికి రోగమేమిటయ్యా నీకేమైనా మతిపోయిందా ఏమిటి'' అమ్మ కోప్పడింది అతని

కట్టా రాంబాబు

మీద. అసలు జరిగిందేమిటో చెప్పమన్నారు నాన్న.

''ఏముందండి మీ అబ్బాయికి కేన్సరుట. అందుకే మీ మేనకోడల్ని మీ అబ్బాయికివ్వడం లేదట. ఈ విషయం వాళ్ళకెవరు చెప్పారోగానీ మొత్తం మీద వాళ్ళు మీ సంబంధం కేన్సిలు చేసుకున్నారు'' అమ్మా నాన్నలు అగ్గి మీద గుగ్గిలం అయ్యారు ఆ మాటలు విని. అదంతా అబద్ధమని అలాంటిదేమీ లేదని ఎవరో కిట్టనివాళ్ళు అలాంటి పని చేసుకుంటారని పేరయ్యకు నచ్చచెప్పి మరో సంబంధం చూడమన్నారు.

అతని చేయి కొంచెం తడిపేసరికి సరేనని వెళ్ళాడు. నాకర్థమైపోయింది యిదంతా మామయ్య చేసాడని. సరే ఇది కాకపోతే మరొకటి. నాకు పెళ్ళి కాకపోతుందా, అలా అనుకున్నానేగానీ మరో అరడజను సంబంధాలు అదే కారణంతో తప్పిపోయాయి. అప్పుడనిపించింది మామయ్యకు అలా ఉత్తరం రాయడం తప్పేమోనని. అయినా నాకు కేన్సరన్న మాట అబద్ధమని గట్టిగా చెప్పడానికి కూడా లేదు. ఎందుకంటే నేను రాసిన ఉత్తరం తాలూకు జెరాక్స్ కాపీలన్నీ వాళ్ళకి చేరిపోతున్నాయి. నా స్వంత దస్తూరితో ఉండటంతో నేను కాదని చెప్పడానికి కూడా లేదు.

ఈ సంగతి మా వూళ్ళో అందరికీ తెలిసిపోవడంతో అంతా నా వంక జాలిగా చూస్తున్నారు. ఆఫీసులో కొలీగ్సంతా వేదాంతం మాట్లాడుతున్నారు. జనన మరణాలు మిథ్య అని హితబోధ చేస్తున్నారు.

మామయ్య యింత పనిచేస్తాడని నేననుకోలేదు.

ఆ ఉత్తరం కారణంగా సుబ్బులితో నాకు ఎలాగూ పెళ్ళి కాదు సరికదా వరే అమ్మాయితోను పెళ్ళయ్యే అవకాశమే కన్పించడం లేదు.

సుబ్బులితో పెళ్ళి యిష్టంలేక అలా ఉత్తరం రాసానే తప్ప నాకే రోగం లేదని చెప్పి అమ్మా నాన్నలను నమ్మించేసరికి తలప్రాణం తోకకొచ్చింది.

నాకింక పెళ్ళి కాదని అమ్మ బెంగపెట్టుకుంది.

ఆ ఉత్తరం సంగతి అందరికీ ఎందుకు చెపుతున్నావని మామయ్యని గట్టిగా అడగాలని నిర్ణయించుకున్నాను. ఇంట్లో అయితే అంతా వింటారని ఒంటరిగా దొరికినప్పుడు అడిగాను ''నీకిది న్యాయమా'' అని.

''న్యాయమేమిట్రా'' అన్నాడు మామయ్య.

''అదే నేను నీకు రాసిన ఉత్తరం గురించి అందరికీ చెప్పి నన్ను అభాసుపాలు చేస్తున్నావు''

బిత్తరపోయినట్టు చూసాడు నా వంక.

''నువ్వు ఉత్తరం రాయడమేమిటి నేనందరికీ చెప్పడమేమిటి. అసలు నువ్వు నాకు ఉత్తరం రాయవలసిన అవసరం ఎందుకొచ్చింది. అందులో ఏం రాసావు'' అంటూ మామయ్య ప్రశ్నల వర్షం కురిపించాడు.

నాకర్థమైపోయింది. ఆ ఉత్తరం మామయ్యకు చేరలేదని. మామయ్యకి ఏదో చెప్పి అక్కడ నుంచి తప్పుకున్నాను. అయితే ఆ ఉత్తరం ఎవరందుకుని వుంటారు. మామయ్య కొడుకుల్లో ఎవరో ఒకరు అందుకుని ఈ పని చేస్తున్నారనిపించింది.

ఇంత జరుగుతున్నా మామయ్యకు తెలియలేదంటే కారణం ఆ ఉత్తరం గురించి తెలియకపోవడమే. తెలిసుంటే నానాహంగామా చేసేవాడు.

ఇప్పుడు నేనేం చెయ్యాలో నాకే అర్థం కావడం లేదు. ఇంక పెళ్ళిమీద ఆశ వదులుకోవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడింది. నా పరిస్థితి రెంటికీ చెడ్డ రేవడి అయింది. అటు సుబ్బులు కాకపోయినా ఇటు వేరే సంబంధం వచ్చే ఆశ కూడా లేదు.

నా పెళ్ళి విషయంలో అమ్మా, నాన్నలకే కాదు నాకు కూడా దిగులు పట్టుకుంది.

ఇంక నాకు పెళ్ళి కాదని ఓ నిర్ణయానికొచ్చేసాను.

అటువంటి సమయంలో నాకు సుబ్బులి దగ్గర నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. ఏం రాసుంటుందబ్బా అని విప్పి చూసాను.

''బావా!

ఈ ఉత్తరం నా దగ్గర్నుంచి వస్తుందని నువ్వు ఊహించి వుండవు. నీకిలా రాస్తానని నేనూ అనుకోలేదు. కానీ కొన్ని విషయాలు చెప్పాలనే రాస్తున్నాను. నాకు ఊహ తెలిసినప్పట్నించీ నువ్వే నాకు కాబోయే మొగుడివన్నారు. ఆ ఊహతోనే నేనూ పెరిగాను. నిన్ను గుండెల్లో పెట్టుకున్నాను. కానీ ఆ విషయం ఎప్పుడూ బయట పెట్టలేదు. నిన్నెప్పుడూ టీజ్ చేస్తుండేదాన్ని. నువ్వలా వుడుక్కుంటూ వుంటే నాకు బలే సరదాగా వుండేది. అందుకే ఎప్పుడూ నీతో పోట్లాడుతూ వుండేదాన్ని. నేను కాకపోతే ఎవరు బావా నిన్నేడిపించేది. బావా మరదళ్ళన్న తర్వాత ఆ మాత్రం సరదాలు లేకపోతే ఎలా చెప్పు.

బావా! నా ప్రేమను, ఆరాధనను నువ్వు అర్థం చేసుకోలేకపోయావు. అందుకే నన్ను వదిలించుకోవాలని నువ్వు ప్రయత్నించావు. ఎంతపనిచేసావు బావా. నేనంటే నీకిష్టం లేనప్పుడు నాతో ఒక్క మాట చెప్పొచ్చుగా. లేని రోగాన్ని సృష్టించుకుని ఎందుకలా ఉత్తరం రాసావు. ఆ ఉత్తరం కనుక మా నాన్నగాని, అన్నయ్యలుగాని చూసుంటే ఎంత గొడవ అయ్యుండేది. లక్కీగా ఎవరూ లేని సమయంలో నా చేతికి అందింది.

ఆ ఉత్తరం చదివి నేనెంత ఏడ్చానో తెలుసా?

ఆ తర్వాత కోపం కూడా వచ్చింది. నాకు దక్కని నువ్వు ఇతరులకు కూడా దక్కకూడదని నీకొచ్చిన సంబంధాలన్నీ చెడిపోయేలా నేనే ఆ ఉత్తరాన్ని జెరాక్స్ కాపీలు తీయించి పంపేదాన్ని. నేను కున్నట్లుగానే అన్ని సంబంధాలు చెడిపోయాయి.

ఒక్క విషయం చెప్పమంటావా బావా! నీకు నిజంగా ఆ జబ్బున్నా కూడా నేను నిన్నే పెళ్ళాడేదాన్ని. నీతోబాటే నేనూ జీవితం చాలించేదాన్ని.

సరే! అయ్యిందేదో అయ్యింది. ఈ విషయాన్ని యింక మరిచిపో. ఇప్పుడు నేను కూడా నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోనని నువ్వు రాసిన ఉత్తరాన్ని మా నాన్న, అన్నయ్యలకు చూపిస్తే చచ్చినా నన్ను నీకివ్వరు. కానీ నేనలా చెయ్యదల్చుకోలేదు. మనిద్దరం పెళ్ళి చేసుకుందాం బావా. అయినా నేను కాకపోతే నీ ముచ్చు ముఖాన్ని ఎవరు చేసుకుంటారు చెప్పు.

కానీ ఒక కండిషను. దానికి నువ్వు ఒప్పుకుంటేనే మన పెళ్ళి జరిగేది. ఒప్పుకోక ఏం జేస్తావులే. అదేమిటో చెప్పనా. మనిద్దరికీ పెళ్ళయితే తిరుపతి కొండకొచ్చి నీకు గుండు కొట్టించి ఆ గుండుతోనే నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానని వెంకటేశ్వరస్వామికి మొక్కుకున్నాను. కాబట్టి మన పెళ్ళి అలాగే జరగాలి. ఇంతవరకు ఏ మగాడూ బోడి గుండుతో పెళ్ళి చేసుకుని వుండడు. కానీ నీది మాత్రం అలాగే జరుగుతుంది. నీకామాత్రం శిక్ష లేకపోతే ఎలా చెప్పు. నన్నెంత క్షోభ పెట్టావో గుర్తుందా మరి. ఇంతకీ నేను పెట్టిన ప్రపోజల్‌కి ఒప్పుకున్నట్టేనా. లేకపోతే నీకెవరూ పిల్లనివ్వరు. ఆ జన్మాంతం బ్రహ్మచారిగానే వుండిపోవాలి. తెల్సిందా. ఈ ఉత్తరం అందిన వెంటనే నా దగ్గరకు పరిగెత్తుకుంటూ వస్తావని ఆశిస్తూ-

-నీ ముద్దుల మరదలు సుబ్బులు''

ఆ ఉత్తరం చదివిన నా ఆనందానికి అంతులేకుండా పోయింది.

''యాహూ!'' అంటూ గట్టిగా అరిచాను. అంతా ఉలిక్కిపడి చూసారు.

''అహ నా పెళ్ళంట. ఓహో నా పెళ్ళంట..'' అనుకుంటూ ఆ ఉత్తరంతో బయటకు పరుగెత్తాను.
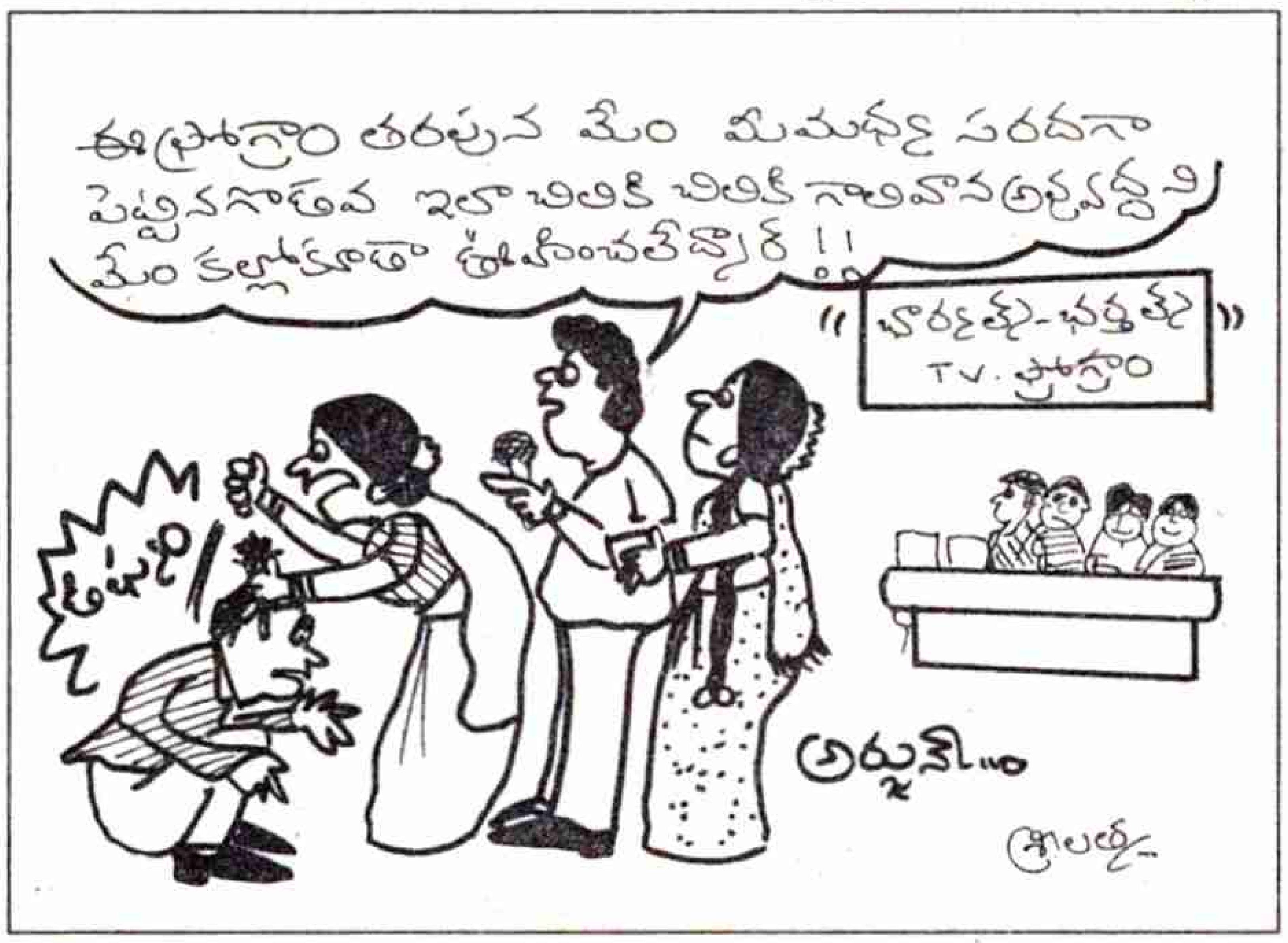
పెళ్ళి కావడం లేదని నాకు పిచ్చి పట్టిందేమోనని అంతా ఆశ్చర్యంగా నా వంక చూడసాగారు. ✤